

Lov dog vistnok i visse Hensender allerede har udøvet en Virkning, som maatte forudsæes, nemlig den, at der er taget Hensyn til dette Skattepaalæg ved Eiendommenes Priser i Handel og Wandel, og at man altsaa, naar man nu igjen vilde tage den tiltænkte Byrde bort, gjorde det, man i Almindelighed gjør ved at borttage Skattebyrder: man forsøgede Eiendommenes Værdi og forøgede de paagjældende Eiere Noget, hvorpaa de ikke havde gjort Regning. Jeg troer derfor, at det ikke er rigtigt at stride til at hæve Bestemmelsen i Loven af 1857, men jeg troer paa den anden Side, at det Dieblif, hvori den skal træde i Kraft, er høist uheldigt. Det er nemlig almindelig bekendt og paa mange Maader beviisligt, at der virkelig er stor Trang til Leiligheder i Kjøbenhavn, navnlig til mindre Leiligheder og vel alermest til Leiligheder som disse, og den ganske udblivelige Følge af, at Skatteforhøielsen nu indtræder, bliver, som ogsaa af den ærede Forslagsstiller forudsat, at det er Leierne, der komme til at bære Paaløget. Jeg har allerede tilladt mig at oplyse, hvor Meget dette vilde være, nemlig 16 Mark for en Leilighed paa 60 Qvadratalen i Side- eller Baghuus og 4 Rigsdaler for en Forhuusleilighed, men det er en almindelig Erfaring, som i det Mindste i Kjøbenhavn har bekræftet sig, at naar der gjøres et Skattepaalæg under saadanne Omstændigheder, at det kan overføres paa Leierne, overføres det paa dem med et meget større Beløb end Skatten. Der er mange Tilfælde, hvor man seer, at Eiere have benyttet saadanne Paalæg til at skaffe sig en langt større Indtægt end den, der svarer til den Byrde, de have faaet paalagt ved Skatten. Altsaa ville over 6,000 Familier faae et Paalæg, som vel nogle kunne bære, men andre ikke; Nogle maae bryde op, og hvor skulle de hen? Dette er en Vanffelighed, som det for Diebliffet ikke er let at afhjælpe, og dertil kommer, at hvis disse Eiere, som faae Skattepaalæg, lægge paa deres Leiligheder, ville de andre, som ikke faae Skattepaalæg, gjøre det Samme; thi Concurrencean vil gjøre, at hvad den Ene kan faae i Leie, kan den Anden ogsaa vente at faae, naar han vil forlange det. Jeg troer derfor, at man maa betænke sig paa at

sætte denne Bestemmelse i Kraft for Diebliffet, saaledes at man giver Udsættelse med Skattepaaløgets Indtræden i nogle Aar, indtil man seer, at de Foranstaltninger, der fra flere Sider træffes, have gjort deres Virkning, at de Omstændigheder, der have fremkaldt Trangen, hvilke maaskee ere forbigaaende, ere faldne bort, og at Forholdene ere blevne saaledes udjevne, at man kan antage, at dette Skattepaalæg ikke vil have saa uheldige Følger, som det truer med for Diebliffet.

Finanzministeren: Idet jeg i det Hele taget kan slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede sidste Taler, skal jeg ogsaa tilraade en Udsættelse af den Skatteforsøgelse, som er Gjenstand for nærværende Lovforslag. Det forekommer mig øiensynligt, at den Forudsætning, hvorunder Loven af 4de Marts 1857 paabød Ophævelsen af den ved Anordning af 1ste October 1802, § 31 givne fritagelse, ikke er kommen tilstede, og det er Regjeringens Overbeviisning, at Paabudet nu vil have den Følge, som af den ærede sidste Taler er paaviist, nemlig at Byrden vil komme til at hvile paa de fattige og uformuende Leiere, idet Muligheden for at undbrage sig den ikke er tilstede. Jeg kan imidlertid ikke tilraade, at man i dette Lovforslag gaaer ud paa, aldeles at ophæve fritagelsen; men jeg troer, at det vilde være tilstrækkeligt, hvis den ærede Forslagsstiller vilde ændre sit Forslag derhen, at det kom til at indeholde en Udsættelse s. Ex. i 3—5 Aar. Derved vilde der i alt Fald være bundet Tid til, at de naturlige Forudsætninger for Loven vilde faae Leilighed til at udvikle sig. Forudsat altsaa, at den ærede Forslagsstiller er villig til at ændre sit Forslag i denne Retning, vil der ikke fra Regjeringens Side være nogen Betænkelighed ved at forelaac Hans Majestæt at sanctionere Loven.

C. B. Rimestad: Jeg maa først takke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (R. C. Larsen) for de værdifulde Oplysninger, han har givet, og jeg skal kun dertil føie, at jeg maa beklage, at det er saa vanffeligt for den, der ikke er i den communale Administration, at faae saadanne Oplysninger,